

kunde sende Andragender ind og faa Laan af Statskassen. Jeg ved f. Eks., at der oppe i Vendsyssel er flere Steder — og det gælder mange andre Steder i Landet —, hvorfra man vilde have sendt Andragender ind og vil sende Andragender ind. Hvis Landbrugsministeriet er i Besiddelse af Andragender, maa de være kommet ind ganske underhaanden, og hvis det er et almindeligt Grundforbedringslaan, maa Andragender, der kommer ind senere, ligestilles med de Andragender, der allerede er indkommet.

Der har før været paalagt Hjælpekassernes Arbejde af den Art, siger Ministeren. Javel, men ikke i nær saa stort Omfang, som der nu bliver Tale om, og Hovedanken fra min Side mod her at bruge Hjælpekasserne er just den, at Arbejdsløsheden vil antage et saa stort Omfang i den kommende Vinter, at Hjælpekasserne ikke vil være i Stand til paa forsvarlig Maade at administrere dette. Naar Vinteren er forbi og Sommeren kommer, lad os saa tales ved; saa skal vi se, om det er lykkedes for den højtærede Indenrigsminister at undgaa Misbrug og forbedre de Forhold, som tidligere har været Genstand for Kritik paa dette Omraade. Jeg tror ikke, det vil lykkes.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede 9de Medlem for Iste Kreds (Steincke) omtalte forskellige Bestemmelser i Hjælpekasseloven og spurgte, i hvilken Udstrækning disse Bestemmelser maatte være gældende efter den nu foreslaaede Lov. Jeg vil gerne i den Anledning minde om, at vi tidligere har haft en Lov om ekstraordinære Hjælpekasseydelse, og at vi altsaa fra den Tid har en Praksis i saa Henseende. De almindelige Bestemmelser, som findes i Hjælpekasselovens § 3, ogsaa vedrørende Muligheden af at yde Hjælp til fattigunderstøttede, staar fremdeles ved Magt. Angaaende Hensynet til Opholdskommunen kan der jo komme Spørgsmaal frem vedrørende f. Eks. de Tilfælde, hvor en Mand fra en Kommune kommer til i længere Tid at arbejde i en anden Kommune. Alle saadanne Spørgsmaal vil blive nærmere omtalt, forsaa vidt de kommer til at influere paa Understøttelsen, i det Cirkulære, der bliver udsendt.

Det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Carl F. Madsen) gjorde mig opmærksom paa, at han i sine tidligere Udtalelser havde spurgt, efter hvilke Regler Understøttelsen skal udbetales, uden at faa Svar paa dette Spørgsmaal. Det vil i alle Tilfælde, hvor Hjælpekasserne yder Hjælp efter Skøn, uden at der er fastsat særlige Regler, blive aftalt med Hjælpekasserne, hvorledes For-

men for Udbetalingen skal være; med Hensyn til de Tilfælde, hvor der skal gives faste Regler — det var maaske nærmest dem, det ærede Medlem talte om —, vil Spørgsmaalet blive Genstand for Overvejelse, derunder ogsaa det Spørgsmaal, om der skal finde et Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne Sted i saa Henseende, hvad Loven jo giver Adgang til, og i hvilket Omfang.

Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt andre arbejdsløse Personer skal have lige saa meget som Medlemmer af Kasserne, er det fremhævet, at indenfor det Skønsmåade, der er Tale om, vil der være Tilfælde, hvor Hjælpekasserne her kan tage noget Hensyn; men i øvrigt maa man ikke se saaledes paa Sagen, at de forsikrede arbejdsløses Interesse i at have forsikret sig skulde være udtømt med, om de faar en større eller mindre Understøttelse i disse tre Maaneder, for det er jo noget ganske ekstraordinært. Der er imidlertid her et Punkt, som vi fra alle Sider mener bør tages i Agt ved Revisionen af Arbejdsløshedskasseloven til Efteraaret. Det, der har Interesse for de forsikrede, er, at de hele Aaret har den Adgang, som deres Forsikring giver dem. Jeg kan derfor ikke indrømme, at den Omstændighed, at man yder en ekstraordinær Hjælp til dem, der er trængende og lider Nød i disse 3 Maaneder, i mindste Maade skulde svække de forsikredes Interesse i at opretholde deres Forsikring, saa meget mindre, som der ikke er en af de arbejdsløshedsforsikrede, der ikke ved, at det er Regeringens og Lovgivningsmagtens Agt at faa disse Spørgsmaal ændret ved den forestaaende Revision.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) hævdede igen, at Lovforslaget var kommet for sent. Jeg vil i den Anledning paa ny betone, at noget saadant som at fremkomme med et Forslag om Statsstøtte til Iværksættelse af Arbejder i Forbindelse med et saa ekstraordinært Skridt som at foreslaa Statsgaranti kunde der selvfølgelig ikke være Tale om, før Kommunerne var rede til at færdigbehandle hele dette Spørgsmaal. Først i Mødet den 2. December blev det overhovedet nævnt overfor mig fra Kommunernes Side, at man ønskede, jeg skulde optage Spørgsmaalet om Rentegodtgørelsens Ydelse og Omfang til Forhandling med Finansministeren, og det gjorde jeg da straks i de kommende Dage, men endnu den Dag, jeg forelagde disse Forslag for den høje Rigsdag, var der ikke indkommet Svar paa de Skrivelser, som var sendte ud fra Købstadforeningens Udvalg for at faa